

[Ingmar Wagner.]

sen, så skal vort parti vide at understøtte det, og jeg tror, det bliver uhyre svært at regere imod arbejderne her i landet.

Så nogle bemærkninger til retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. J. M. Pedersen. Jeg vil gerne sige med det samme, at vi er imod de ændringsforslag, der er stillet fra retsforbundets side, fordi de ødelægger hele lovforslaget. Er det i forvejen blevet noget begrænset, så bliver bunden slået helt ud af det, hvis man går ind for disse ændringer, og jeg forstår slet ikke den argumentation, at de unge, netop fordi de skulle være dygtigere, skulle have længst mulig arbejdsdag.

Det er jo netop på grund af de store krav, der stadig stilles til ungdommen, at dagskolen er nødvendig. Den teoretiske uddannelse, som er uhyre vigtig i forbindelse med industriens udvikling og automatisering — noget, som vi vel også en skønne dag vil komme til at tage stilling til — stiller så store krav til arbejderne i industrien, at de må have en virkelig faglig uddannelse. Jeg tror, det var på en international smedekomsammen, havde jeg nær sagt, om lærlingeforholdene, at det viste sig, at de danske lærlinge fagligt var ganske godt udrustet, men når det drejede sig om det teoretiske, stod de en del tilbage for mange andre lande, og det skyldes de dårlige skoleforhold, vi har her i landet. Det er en af grundene til, at vi går ind for dagskolen, ikke alene fordi det er en lettelse i lærlingenes kår, men også fordi det rent fagligt og sagligt betyder et fremskridt. Når det bliver sagt, at det er vigtigere at få større købeevne, og at vi derfor ikke skal nedsætte arbejdstiden, ser vi modsat på tingene; vi tror, at når man nedsætter arbejdstiden og bibeholder den løn, vi har nu, kommer der flere ind på arbejdspladserne, flere får løn, og dermed skabes der også større købekraft (*Oluf Pedersen: Større produktion?*). Ja, også hvis der bliver større produktion, naturligvis, og det går jeg ud fra at der gør, når der kommer flere ind på arbejdspladserne.

Dernæst nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Det ændringsforslag, vi har stillet om lægeattesterne, er måske en lille ting, men jeg forstår ikke den argumentation, at da der har været fremført kritik imod attesterne overhovedet,

skal det være mestrene, der bestemmer, hvilken læge der skal være den attestudstedende. Jeg har ikke indtryk af, at kritikken af attesterne har været en kritik af lægestanden eller af ganske bestemte læger, men den er rettet imod alle disse attester. Det må dog være rimeligt, at man siger, at den læge, som har den daglige forbindelse med lærlingen, er den mest naturlige til at udstede en attest.

Med hensyn til kostpengene glædede det det ærede medlem uhyre meget, at lærlingene ikke længere skal have betaling for kost og logi, men kun kostpenge. Jeg synes, at det er meget småtskåret at se således på det, at det virkelig skulle være nødvendigt, at der også skal ske en forringelse her. I forvejen får lærlingen uhyre lidt for kost og logi, og nu skal der altså skæres ned, det er først og fremmest derfor, at jeg vil udtale mig imod det. Vi har ikke stillet noget ændringsforslag om dette spørgsmål, men her er faktisk tale om en småtskårethed uden lige blot for at gøre lærlingens økonomiske forhold endnu ringere.

Det ærede medlem har ret i, at kommunisterne er skuffede over den udformning, som bestemmelserne om dagskolen har fået, og vi tror også, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen gerne havde set, at lovforslaget havde fået en anden udformning, og at dagskolen ikke engang skulle have været gennemført i løbet af 8 år. Netop den debat, der har været ført af såvel den ærede ordfører for venstre (N. Chr. Christensen) som af den ærede ordfører for det konservative parti (Adolph Sørensen) og til en vis grad også fra retsforbundets ærede ordførers (J. M. Pedersens) side, viser jo, at de faktisk vil stille sig på det standpunkt, at der skal dispenseres i meget udbredt grad; det er næsten en appel til fagene om ikke at skynde sig. På denne baggrund er det, at vi ønsker en skærpelse af hele dagskolebestemmelsen. Vi har ingen tiltro til, at arbejdsgiverne virkelig ønsker at gøre noget effektivt for at få dagskolen ført igennem.

Tilbage til skalaerne. Når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at her fik vi brudt en barriere, og bagefter fortæller om de problemer, man har indenfor typograf forbundet, får man ærlig talt ligesom en forståelse af, at det, typograferne har sagt,